

31. Fra *Husmand A. Andersen (Paarup)* af Assing Kirkeby om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 27. Oktober 1903 af Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds, *Anders Nielsen*).

Andrageren indkaldtes i April 1868 til Rekrutskolen i Viborg og blev kort efter indlagt paa Hospitalet med en Mavelidelse. Han blev udskreven en Maanedstid efter, men faldt sammen en Dag under Øvelserne, blev paa ny indlagt paa Sygehuset, og efter nogle Ugers Forløb blev han kasseret og hjemsendt. Efter den Tid har han ikke været fuldt arbejdsdygtig. Han har gentagne Gange søgt om Invalideunderstøttelse, men har faaet Afslag, sidst i Februar 1901. Ifølge Lægeerklæring lider han af en kronisk Mavesygdom, der, efter Symptomerne at dømme, sandsynligvis er opstaaet fra den Maveblødning, der var Aarsag til hans Kassation som Soldat.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

32. Fra *Udvalget for samtlige Postekspeditører* om Lønningsforbedring og Adgang til Pension for Postvæsenet. (Indbragt den 10. November 1903 af Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds, *Høgsbro*).

Andragendet er saalydende:

Foruden de i Postlønningslovene omhandlede postale Stillinger findes en Kategori, de saakaldte „Postekspeditører uden for Lønningsklasserne“, hvis Stilling synes os saa uretfærdig, at vi tillade os at søge den ændret.

Siden Anlægget af Jernbanerne er Besørgelsen af Post obligatorisk for Stationerne, dels under Form af Brevsamlingssteder, dels som regnskabsførende Postekspeditioner. De første findes i et Antal af flere Hundrede, de sidste ere neppe 100 i alt.

De første sortere under et Postkontor eller Ekspedition, modtage og afgive al kontant Pengebesørgelse, ere aldeles fritagne for Regnskabsførelse og lønnes med indtil 550 Kr. aarlig for et Arbejde, der kan besørges personligt.

Postekspeditørernes Stilling er ganske anderledes. De postale Forretninger, Ansvaret og Embedsudøvelsen er i alt væsentligt ligestillet med kgl. udnævnte Postmestres, uden at Postekspeditørerne dog som disse sidste have statsansat Medhjælp, Alderstillæg eller Pension. For personligt Arbejde, Kontorholdsudgifter, Porto etc. oppebære vi 1,125—1,530 Kr. aarlig.

Saaledes har Forholdet været fra første Begyndelse. Forretningerne ere imidlertid igennem Aarene voksede saa betydeligt, at mange af os ere tvungne til at holde Medhjælp, men Lønningerne og vort Forhold til Postvæsenet er desuagtet endnu den Dag i Dag som altid. Og medens Medhjælp, hvis den behøvedes, i tidligere Tid kunde faas gratis som Vederlag for et ungt Menneskes Uddannelse, maa der nu betales for denne Hjælp fra Halvdelen af og godt op imod hele vor Gage. Hertil kommer, at hvor umuligt det end er for os at være til Stede ved alle Posttøgtider saavel Dag som Nat, paahviler Ansvaret os, ligesom vi maa betale ekstra for Udveksling af Post, hvis denne sker om Natten. Som allerede bemærket have vi ikke — saaledes som de kongelige Postmestre — statsansatte Medhjælpere, paa hvem vi i fornødent Fald kunne lægge Ansvaret. Faktisk ere saaledes for en stor Del af os Lønningsvilkaarene langt under og Arbejdet og Ansvaret langt over Brevsamlernes.

Det er gjort gældende, at Gagerne for Jernbanestationernes Bestyrelse ikke burde være højere end 12—1,500 Kr. af Hensyn til Biindtægterne ved Postvæsenet. Men da denne Jernbanegage er langt under, hvad en Familie behøver for at leve, og da den Hjælp, Postlønningen skulde være os, som paavist svinder meget betydeligt ind, naar deraf skal udredes Medhjælp etc., saa forekommer det os ikke at være